

בש"פ 5577/22 - מדינת ישראל נגד שקד דרור

בבית המשפט העליון

בש"פ 5577/22

לפני:

כבוד השופטת ר' רונן

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

שקד דרור

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ב' באלול התשפ"ב (29.8.2022)

בשם המבקשת:

עו"ד עמרי כהן

בשם המשיב:

עו"ד אורי דייג

החלטה

1. לפניי בקשה שמונה עשרה במספר להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). במסגרת הבקשה עותרת המבקשת (להלן: המדינה) להורות על הארכת מעצרו של המשיב מיום 5.9.2022 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 17506-10-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

2. למשיב מיוחסות עבירות רצח, קבלת רכב גנוב ושיבוש מהלכי משפט. כתב האישום הוגש ביום 13.10.2017, ונטען בו כי המשיב רצח את קורבן העבירה בעקבות סכסוך שהיה ביניהם. לשם רציחת המנוח, הצטייד המשיב באופנוע גנוב ובאקדח שנשדד מבעליו.

3. יחד עם כתבי האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה בהחלטתו מיום 25.12.17, בה נקבע שתישמר הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר.
4. לאחר הגשת כתב האישום וכל עוד התנהל ההליך בעניינו של המשיב, נעתר בית משפט זה ל-11 בקשות מכוח סעיף 62(א) לחוק המעצרים להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום בכל פעם, שכולן התבקשו בהסכמת המשיב.
5. ביום 16.12.2020 דחה בית המשפט המחוזי בקשה לעיין מחדש במעצרו של המשיב עד תום ההליכים ולבחון מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט (השופט ע'פוגלמן) דחה ערר שהוגש על ההחלטה, תוך מתן משקל משמעותי לסיכון הרב שנשקף מהמשיב (בש"פ 265/21 דרור נ' מדינת ישראל(20.1.2021)).
6. המבקשת הוסיפה להגיש בקשות להארכות מעצרו של המשיב, שלרובן התנגד המשיב. בית המשפט העליון נעתר לכל הבקשות. במקביל, בית המשפט העליון אף דחה עררים שהוגשו על בקשות נוספות של המשיב לעיון מחדש בתנאי מעצרו.
7. ביום 28.2.2022 הגישה המדינה את הבקשה ה-16 במספר להארכת מעצר ב-90 ימים (בש"פ 1496/22 מדינת ישראל נ' דרור(6.3.2022)). בית המשפט (השופט א' שטיין) נעתר לבקשה, ואולם הוא ציין בה כך: "לנוכח הימשכות ההליכים במידה לא סבירה, בקשה נוספת של המדינה להארכת מעצרו של המשיב לפי [ל]לא תוגש אלא בכפוף לבדיקת ההיתכנות של העברת המשיב למעצר באזוק אלקטרוני מחוץ לכלא".
8. בסמוך לאחר מתן ההחלטה האמורה, הגיש ב"כ המשיב בקשה לבית המשפט המחוזי להורות על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב. בית המשפט נעתר לבקשה, ותסקיר כאמור הוגש ביום 6.4.2022 (להלן: תסקיר אפריל). שירות המבחן קבע בתסקיר אפריל כי רמת הסיכון הנשקף מן המשיב עדיין גבוהה. באשר לחלופת המעצר שהוצעה – מעצר בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח משפחתו של המשיב – קבע שירות המבחן כי אין די בה כדי לאיין את החשש הנשקף מן המשיב, וכי בני משפחתו של המשיב אינם מתאימים לתפקיד.
- בהחלטתו מיום 18.5.2022 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המשיב להעביר את מעצרו לפיקוח אלקטרוני. ערר על החלטה זו, כמו גם בקשה נוספת להארכת מעצר (בקשה 17 במספר), נדונו במאוחד על ידי בית משפט זה (בש"פ 3558/22; השופטת י' וילנר). ערר המשיב נדחה, תוך שבית המשפט ציין לגביו כי "התקבל תסקיר עדכני אשר כאמור חזר והדגיש את הסיכון הגבוה הנשקף מן העורר לביצוע עבירות נוספות, ואת חוסר התאמתם של המפקחים המוצעים. נזכיר, כי העבירה שמיוחסת למשיב היא עבירת הרצח. אין צורך להכביר מילים על מסוכנותה הרבה של עבירת הרצח, אשר מקימה חזקת מסוכנות לשלום הציבור ולביטחוננו".
- בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב התקבלה. בכל הנוגע לקצב התקדמות ההליכים בתיק, נקבע כי "פרק הזמן שחלף מעת מעצרו של העורר אכן ממושך ביותר ורחוק מלהשביע רצון, אולם כפי שצוין בהחלטה קודמת על הארכת מעצר של העורר שנתן בית משפט זה (השופט הנדל) ההתמשכות רובצת בין השאר גם לפתחו של העורר". בית המשפט המשיך וקבע שמשום שפרשת ההוכחות מצויה לקראת סיומה (במועד מתן ההחלטה אמור היה שלב ההוכחות להסתיים עד יום 2.6.2022), ולאור המסוכנות שנשקפת מן המשיב, יש להאריך את מעצרו ב-90 יום נוספים.

9. הליך ההוכחות לא בא על סיומו גם ביום 2.6.2022, ומועד סיום פרשת ההגנה קבוע כעת ליום 6.9.2022. התמשכות ההליכים בתיק הולידה אפוא את הבקשה שלפניי, הבקשה ה-18 במספר, בה עותרת המדינה להארכה נוספת של המעצר. לגישתה, רמת המסוכנות הנשקפת מן המשיב מצדיקה היעדרות לבקשה. המדינה אף פירטה בהרחבה בבקשתה מדוע דווקא המשיב הוא שאחראי להתמשכות ההליכים בתיק, ומדוע אין לו "להלין אלא על עצמו" (סעיף 37 לבקשה).

10. כך, המדינה ציינה בבקשה שמאז הוגש כתב האישום, ביקש המשיב במספר הזדמנויות להחליף את ייצוגו. ביום 1.1.18 החלה שמיעת הראיות בתיק, ואולם עוד בטרם החלה פרשת ההגנה, טען סנגורו של המשיב כי קו ההגנה שלו אינו מקובל על המשיב וביקש למנות לו סנגור ציבורי. אף הסנגור הציבורי שמונה הוחלף, ולבסוף מונה למשיב עורך דינו העדכני. רק ביום 9.3.2020 המשיך בית המשפט את שמיעת הראיות, ואולם התפרצות מגפת הקורונה הובילה לביטולם של דיונים רבים. הבקשה מוסיפה ומתארת כיצד דיוני הוכחות רבים בתיק נדחו בגלל אי-התייצבותם של עדים.

11. בדיון בבקשה שהתקיים לפניי ביום 29.8.2022, חזר ב"כ המדינה על הטענות שבכתב. מנגד עמד ב"כ המשיב על התקופה הממושכת מאד בה שוהה המשיב במעצר. הוא התנגד בתוקף לטענה כי המשיב הוא שאחראי על התמשכות ההליכים. עוד הוא טען כי במקרים דומים בהם התאריך מעצרו של עצורים מעבר לסביר, הורה בית משפט זה על שחרורם, וזאת גם כאשר תסקיר שירות המבחן בעניינם העיד על מסוכנות מסוימת. ב"כ המשיב אף טען כי שגו בתי המשפט בהחלטותיהם הקודמות בהן נקבע כי לא ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר וכי המפקחים שהוצעו על ידיו אינם מתאימים.

דיון והכרעה

12. בקשה זו מעוררת במלוא עוצמתה את הדילמה שמציבים לפנינו סעיפים 61-62 לחוק המעצרים, הקובעים מחד גיסא את הכלל בדבר שחרורו של עצור שההליך העיקרי בעניינו התמשך מעבר לתשעה חודשים, ומאידך גיסא מאפשרים את הארכת מעצרו בהחלטת בית המשפט העליון.

13. כך קובע סעיף 62(א):

62 (א). על אף הוראות סעיפים 59 עד 61, רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש ובכלל זה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או ללא ערובה.

14. סעיף 62(א) נועד לשמש כחריג לשלושת סעיפי החוק הקודמים לו, ושעניינם בשחרור עצירים שההליכים המשפטיים בעניינם התארכו תקופה ארוכה: סעיף 59 לחוק המתייחס לחשוד הנתון במעצר שלא הוגש נגדו כתב אישום תוך 75 ימים ממועד מעצרו; סעיף 60 לחוק המתייחס לנאשם הנתון במעצר שמשפטו לא החל תוך 30 ימים (או 60 ימים אם הוא עצור בפיקוח אלקטרוני); וסעיף 61 לחוק העוסק בנאשם שלאחר שהוגש נגדו כתב אישום היה נתון במעצר לתקופה של 9 חודשים (או 18 חודשים אם הוא היה עצור בפיקוח אלקטרוני) ושממשפטו בערכאה הדיונית טרם הסתיים בהכרעת דין.

15. תכליתם של הסעיפים ברורה: מטרתם להבטיח כי אדם לא ישהה במשך תקופה ארוכה במעצר, בטרם התקבלה הכרעה בהאשמות נגדו. בבסיס הסעיפים עומד עקרון היסוד של זכותו של אדם לכבודו ולחירותו (על האופן בו מצאה הזכות לחירות את מקומה בדיני המעצרים ראו גם בסעיף 1(ב) לחוק, הקובע כי "מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו"; דנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, מט(4) 589; רינת [החירות טרם הכרעת הדין] 26 (2011)). תוצר לוואי חשוב אף הוא של יישום הסעיפים 59-61 לחוק המעצרים הוא בתמריץ שסעיפים אלה מספקים לרשויות אכיפת החוק, כמו גם לערכאות הדיוניות, לזרז את ההליכים בעניינם של חשודים ונאשמים (בש"פ 4114/16 מדינת ישראל נ' זליגבפסקה 17 (28.06.2016)).

16. אלא שזכותו של האדם לחירות אינה עומדת לבדה, ולצידה עומד האינטרס שבהגנה על הציבור מפני אלה המסכנים אותו והאינטרס שבהבטחת הליך משפטי תקין ונטול שיבושים. את שתי התכליות הללו, שעשויות להיות מנוגדות לתכלית שעומדת ביסוד סעיפים 59-61, נועד לשרת החריג שבסעיף 62(א) לחוק (בש"פ 1829/22 מדינת ישראל נ' חטואל בפסקה 12 (03.05.2022); בש"פ 2963/22 מדינת ישראל נ' פלוניבפסקה 9 (10.05.2022); בש"פ 6586/21 מדינת ישראל נ' קוביבפסקה 6 (13.10.2021)).

17. סעיף 62(א) מבטא את ההכרה בעובדה המצערת שהעומס המוטל הן על התביעה והן על מערכת בתי המשפט – עלול למנוע את סיומם המהיר של הליכים. אף כאשר ההליכים מתנהלים ביעילות, קורה כי גורמים שאינם בשליטת התביעה או בתי המשפט ימנעו את סיומם המהיר של ההליכים המשפטיים כנגד נאשם זה או אחר. במצבים בהם קיים חשש אמיתי שמא שחרורו של הנאשם הזה יסכן את הציבור, על בית המשפט לאזן את זכותו לחירות אל מול הפגיעה האפשרית בשלום סובביו.

18. את האיזון האמור יבצע בית המשפט תוך התחשבות במספר שיקולים, ובהם הסכנה הנשקפת מהנאשם לביטחון הציבור כפי שהיא נלמדת מחומרת העבירה ומתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו; מעוצמת החשש לשיבוש הליכים, אם ישתחרר העציר ממעצרו; את קצב התקדמות ההליך בעניינו של הנאשם והצפי להתמשכותו; וכן את קיומה של חלופת מעצר שביכולתה לתת מענה לעילות המעצר (ראו: בש"פ 10055/17 מדינת ישראל נ' כוליבפסקה 10 (01.01.2018); בש"פ 85/21 מדינת ישראל נ' מחאג'נהבפסקה 10 (19.01.2021)(להלן: עניין מחאג'נה); בש"פ 4870/22 מדינת ישראל נ' חסינבפסקה 22 (04.08.2022)). בשם לב לכלל השיקולים המתחרים הללו, נפסק בבית משפט זה לא אחת שככל שתקופת המעצר מתארכת, כך תנוע נקודת האיזון לעבור זכותו של הנאשם לחירות (בש"פ 1693/14 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 7 (11.3.2014); בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, בפסקה 8 (25.6.2015)).

19. חרף האמור לעיל, חשוב להבהיר כי קצב התקדמות איטי בהליך בעניינו של הנאשם, לא תמיד יביא לשחרורו ממעצר. על בית המשפט לבחון לא רק את חלוף הזמן מרגע תחילת ההליכים נגד הנאשם, אלא גם מהו הגורם להתמשכות ההליכים. עמד על כך השופט י' אלרון בפסקה 10 לפסק דינו בעניין מחאג'נה:

"את הנסיבה של חלוף הזמן יש לבחון על רקע מכלול הנסיבות שגרמו להתמשכות ההליך. בכלל זה, על בית המשפט להידרש להיקפו ומורכבותו של התיק; לבחון האם התביעה נקטה בפעולות פסולות שגרמו לעיכוב הדיון או שמא פעולותיו של הנאשם ובא-כוחו הם שתרמו להתמשכות ההליכים, ומכאן שהתמשכות זו של ההליך רובצת לפתחו של הנאשם; וכן לתת את הדעת על השאלה כיצד נוהל המשפט על ידי המותב הדין בהליך העיקרי."

אלו הן הנחות היסוד שבבסיס דיוננו, ולאורן יש לבחון את עניינו של המשיב.

20. המשיב מואשם בעבירת הרצח כמו גם בעבירות נוספות. אין צורך להרחיב על חומרתה של עבירת הרצח, ועל המסוכנות האפשרית הנשקפת ממי שמואשם בה. למעשה, אף אלמלא היו מוגשים תסקירי שירות מבחן בעניינו של המשיב, די היה בעצם אישומו של המשיב בעבירת הרצח על נסיבותיה כדי ללמד על מסוכנותו האפשרית. כך נקבע בפסקי דין רבים בעניינם של נאשמים ברצח, בהם נאמר כי במקרים כאלה "יתקשה בית המשפט להסתפק באמצעי שהוא פוגעני פחות מאשר מעצר מאחורי סורג ובריאח לאיון המסוכנות" (בש"פ 4599/18 מדינת ישראל נ' ותדבפסקה 7(20.06.2018); כן ראו: בש"פ 5016/21 מדינת ישראל נ' אברהים בפסקה 11 (29.07.2021) ובש"פ 8844/21 מדינת ישראל נ' נחום בפסקה 6 (11.01.2022)).

אלא שבמקרה דנן לא רק העבירה בה נאשם המשיב מעידה על מסוכנותו, אלא גם תסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינו. גם בתסקיר אפריל, הוא התסקיר העדכני ביותר מבין התסקירים שנערכו בעניינו, נכתב כי הסכנה להישנות עבירות אלימות מצידו גבוהה וכי אף חלופת מעצר אינה יכולה לאיין סכנה זו.

21. כאמור, ההלכות הרבות שפירשו את הוראות סעיף 62(א) מורות לבית המשפט לאזן את מסוכנותו של המשיב אל מול התקופה בה הוא שוהה במעצר עקב התארכות משפטו – תקופה שהיא במקרה דנן ממושכת מאוד באופן חריג ויוצא דופן, תקופה שכפי שקבעה השופטת וילנר היא רחוקה מלהשביע רצון; והיום מקץ תקופת מעצר נוספת וכאשר ההליך טרם הסתיים, ניתן להוסיף ולומר כי מדובר בתקופה בעייתית מאוד. בהקשר זה טענה המדינה שלא היא האשמה בהתארכות ההליכים, והאשם לכך רובץ לפתחו של המשיב, שהחליף עורכי דין רבים. עוד הוסיפה המדינה כי פרשת התביעה הסתיימה לפני יותר משנה, כך שאין לזקוף את התארכות ההליכים לחובתה.

אכן, כאשר ההכרעה בתיק מתעכבת כתוצאה מהתנהלותה של התביעה, קיים טעם ממשי לבחינה קפדנית של בקשותיה להארכת מעצר מכוח סעיף 62(א) תוך מתן משקל משמעותי לחלוף הזמן. זאת כדי להניע את המדינה לפעול בצורה יעילה יותר ולנסות לסיים הליכים בהם הנאשם מצוי במעצר בהקדם האפשרי. אולם במקרה דנן יש ממש בטענות המדינה ולא ניתן לקבוע כי היא האחראית להתארכות ההליכים. חלקו של המשיב בהתמשכות ההליך בעניינו נלמד מעיון בתיק בית המשפט המחוזי, המעלה כי פעם אחר פעם התעכב הליך זה עקב החלטת המשיב לפטר את עורכי דינו. המשיב לא החליף את עורך דינו פעם אחת בלבד (כפי שטען בא כוחו) אלא פעמיים (וראו בהקשר זה את פרוטוקול ישיבת יום 1.4.2019, בה הבהיר עו"ד ניל סימון כי הוא מונה לייצג את הנאשם במקום עו"ד אורי בן נתן; ואת פרוטוקול ישיבת יום 23.9.2019 בה הודיע עו"ד דייגי על כך שהוא החליף את עו"ד סימון). החילופים התכופים בהגנת המשיב הובילו לעיכוב בהליך, כפי שעולה מכך שהמענה לכתב האישום מצד ההגנה נמסר רק ביום 9.2.2020, בעוד שכבר בהחלטה שניתנה ביום 16.1.2018 נקבע כי "יידחה הדיון למתן מענה מפורט [...] ליום 22.2.2018".

אף השופט הנדלשנדרש להתמשכות ההליכים בעניינו של המשיב בהחלטתו בבש"פ 1600/21 מדינת ישראל נ' דרור (22.3.2021), מצא כי שלושה גורמים הובילו להתארכות המשפט: "מגיפת הקורונה שהשפיעה על התביעה וההגנה כאחד; העומס שמוטל על בית המשפט המחוזי והתנהלותו של המשיב, לרבות החלפת סניגורו". אף אחד מן הגורמים הללו אינו תלוי במדינה, ולא ניתן לכן לקבוע במקרה דנן כי מעצרו הממושך של המשיב בלא שדינו הוכרע התארך בעקבות מחדלי התביעה.

22. העובדה שהמדינה אינה הגורם העיקרי האשם בהתמשכות ההליכים בעניינו של המשיב, אינה השיקול היחיד שיש להביאו בחשבון. חרף עובדה זו, אין להתעלם מכך שהמשיב ממתין כבר למעלה מחמש שנים במעצר לסיום משפטו. גם כאשר לא המדינה היא האחראית לכך, חלוף הזמן בהליך עודו נתון רלוונטי וחשוב, שכן הוא פוגע בחירות הנאשם שטרם הורשע. פגיעה זו מחריפה כאמור ככל שהזמן חולף, ולכן אם מתארך המשפט מעבר לסביר, התארכות זו כשלעצמה עשויה להצדיק שחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריה, גם כאשר ישנן אינדיקציות לגבי רמת מסוכנות מסוימת מצידו.

23. במקרה דנן, אינני סבורה כי יש מקום להורות על שחרורו של המשיב, ואני סבורה כי יש להיעתר לבקשת המדינה גם בבקשה הנוכחית. אכן, התארכות ההליך בעניינו של המשיב היא משמעותית ביותר וחריגה במידה שקשה מאוד להסכין איתה. יהיו הגורמים לעיכוב סיום המשפט אשר יהיו, קשה לקבל מצב בו משפטו של המשיב מתמשך כבר חמש שנים ויותר, כאשר פרשת ההגנה טרם הסתיימה וטרם החל שלב הסיכומים. מובן כי זהו מצב בעייתי בהתייחס לכל הליך משפטי וקל וחומר כאשר מדובר בהליך המתנהל כאשר הנאשם מצוי מאחורי סורג ובריה בלא שהורשע.

24. אלא שכאמור, מול זכותו של המשיב לחירות, יש להביא בחשבון את מכלול האינטרסים האחרים שמכוחם מצוי המשיב במעצר מלכתחילה. כפי שצוין לעיל, מתמקדת ההכרעה בבקשות מכוח סעיף 62(א) באיזון בין זכויות ואינטרסים מתנגשים, כאשר מול זכותו של הנאשם לחירות מצויה זכות הציבור לביטחון. במצבים בהם בית המשפט משוכנע כי נשקפת מן המשיב סכנה ברורה וחמורה לציבור, וכאשר לא קיימת כל חלופת מעצר שתפחית מן הסיכון הזה – תתחייב ההחלטה בדבר הארכת המעצר גם לאחר שחלף פרק זמן ממושך מאוד מאז מעצרו.

25. עיון בהחלטות שכבר יצאו מבית משפט זה בעניינו של המשיב, מלמד כי בית המשפט כבר ערך איזון בין השהות הממושכת שלו במעצר לבין הסכנה הנשקפת ממנו, והגיע למסקנה שאין די בחלופות המעצר האפשריות כדי לאיין סכנה זו.

כך, בבש"פ 1600/21 הנזכר לעיל, קבע השופט הנדלכי "נוכח התקופה שבה שרוי המשיב במעצר, היה ויגיש בקשה לעיון חוזר בדבר מעצרו הכוללת חלופת מעצר סבירה, או אז יש לקיים דיון לגופו ואף לשקול הזמנת תסקיר מעצר בעניינו, היה והסניגור יבקש זאת". ואמנם, התסקיר בעניינו של המשיב הוגש – ובית המשפט המחוזי מצא כי עולה ממנו כי "לא נמצאה חלופת מעצר סבירה בעניינו של המבקש אשר תתן מענה הולם לרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת [ממנו]" (החלטת בית המשפט המחוזי מיום 24.5.2021).

בהמשך, בבש"פ 1496/22 שעסק בבקשה ה-16 להארכת מעצרו של המשיב, קבע השופט שטיינר כי בית המשפט לא ייעתר פעם נוספת לבקשה להארכת מעצר המשיב מכוח סעיף 62 אלא אם תבחן ההיתכנות של העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. לאור החלטה זו הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן (הוא תסקיר אפריל), ושוב נמצא בו כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב משמעותית מדי וכי לא ניתן לכן לשחררו ממעצר.

כפי שכבר צוין לעיל, אף בהחלטתה של השופטת וילנרב בש"פ 3558/22 נקבע כי מסוכנותו של המשיב, כמו גם העדר חלופות מעצר הולמות בעניינו, מחייבות את המשך הימצאותו של המשיב במעצר.

26. אכן, מאז ניתנה החלטתה של השופטת וילנר עברו כמעט שלושה חודשים נוספים. לכן, וחרף החלטה זו, יש לשוב ולשקול האם בשלה העת להורות על שחרור המשיב בתנאים או מעצרו בפיקוח אלקטרוני. ואולם, הנתונים העומדים בפני בית המשפט הנוגעים למסוכנות המשיב הם אותם הנתונים שעמדו בפניו במועד ההכרעה בבש"פ 3558/22 הנ"ל. אין כל חוות דעת ממנה ניתן להסיק כי הסיכון מן המשיב פחת. מכאן מתחייבת המסקנה כי הסיכוי להישנות עבירות אלימות מצידו נותר גבוהה, וכי לא ניתן להפחית סיכון זה באמצעות פיקוח אלקטרוני. לכך יש להוסיף את העובדה שכנגד המשיב עומד כתב אישום בעבירת הרצח - מן העבירות הקשות והחמורות בספר החוקים. מעבר לכל אלה, יש לקוות כי הליך ההוכחות בעניינו של המשיב אכן יבוא לסיומו בישיבה הקרובה, וכי לאחר מכן ניתן יהיה לקדם במהירות המקסימלית את האפשרות להכריע את דינו. לאור כל אלה, אני סבורה כי האיזון בין מכלול השיקולים מביא גם הפעם למסקנה לפיה יש להאריך את מעצרו של המשיב.

27. בשולי הדברים יצוין כי ב"כ המשיב הפנה בדיון למספר החלטות שלטעמו מעידות על כך שבנסיבות דומות של התארכות הליכים, שחרר בית משפט זה עצורים שרמת הסכנה הנשקפת מהם אינה פחותה מזו הנשקפת מהמשיב. ואולם עיון בהחלטות שהגיש ב"כ המשיב לבית המשפט מלמד כי הן מבוססות על נסיבותיהן הייחודיות שהן שונות מאלה של המשיב דנן.

כך למשל מיקד ב"כ המשיב את טענותיו לגבי בש"פ 8459/20 מדינת ישראל נ' פלוני ואח' (28.1.2021) בקביעת בית המשפט לגבי נאשם 8 באותו עניין. ואולם עיון בהחלטה מגלה שנאמר בה - בניגוד לעניינו - כי "חרף עבירות הרצח המיוחסות לו, המלצת שירות המבחן בעניינו של נאשם 8 הייתה חיובית והוא נמצא מתאים לחלופת מעצר" (שם, בפסקה 39). ב"כ המשיב התייחס גם להחלטה שניתנה בבש"פ 6753/19 מדינת ישראל נ' אבו זייד (30.10.2019). אותו עניין עסק בעצור שמצבו הרפואי היה קשה נכון למועד ההחלטה, ושתסקיר שירות המבחן המליץ על שחרורו לפיקוח אלקטרוני. כאמור, אין זה המצב במקרה דנן. עוד הפנה ב"כ המשיב לבש"פ 3459/21 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (30.5.2021), ואולם גם מקרה זה שונה מעניינו, שכן העורר אליו התייחסה אותה החלטה הואשם בעבירות שונות מן העבירות בהן מואשם המשיב.

28. לפיכך, הבקשה מתקבלת. יש לקוות שההליך בעניינו של המשיב יבוא לסיומו בקרוב וכי לא תוגש בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב בעתיד. בקשות נוספות לא יוגשו בטרם ייערך תסקיר עדכני של שירות המבחן, שיבחן את מצב הדברים בעת הגשת הבקשה ואת האפשרות לשחרר את המשיב בתנאים או לעצור אותו בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, ג' באלול התשפ"ב (30.8.2022).

ש ו פ ט ת